

Temperaturile medii anuale se situează între 8°C și 9°C, cu valori mai scăzute (6° - 8° C) în zonele mai înalte ale munților Meseș și Plopiș și ale Dealurilor Simișnei și Gârboului și mai ridicate în zonele joase ale văilor Barcăului și Crasnei, unde, în timpul primăverii, pot apare fenomene de inversiune termică.

Anul 2011 a fost un an cald, înregistrându-se o abatere de + 1°C față de valoarea medie multianuală. Temperaturile medii lunare ale lunilor martie, mai, și octombrie s-au încadrat în limite normale pentru aceste luni, în timp ce lunile februarie și noiembrie au fost mai reci. În restul lunilor valorile temperaturilor medii lunare au fost mai ridicate decât valorile normale. Cea mai caldă lună a anului a fost august, temperatura medie lunară fiind de 21,8°C. Cea mai rece lună a anului a fost luna februarie, cu o temperatură medie lunară de - 2°C. Temperatura maximă absolută a anului 2011 s-a înregistrat la Zalău în data de 24 august și a avut valoarea de 35,5°C. Temperatura minimă a anului 2011 s-a înregistrat la Zalău în data de 31 ianuarie și a avut valoarea de -14,9°C.

Cantitățile medii anuale de precipitații descresc de la vest la est și dinspre zonele înalte spre cele de mai joasă altitudine. Mediile anuale de precipitații variază la nivelul județului între 600 – 800 l/m². Cele mai mari cantități se înregistrează în munții Meseș și Plopiș (800 – 900 l/m²) iar cele mai scăzute în Depresiunea Almaș – Agrij (sub 700 l/m²).

În cursul anului 2011 cantitatea de precipitații înregistrată a fost de 389,6 l/m², anul 2011 fiind unul excesiv secetos din punct de vedere pluviometric. Cea mai ploioasă lună a anului a fost luna iulie, iar ce mai secetoasă – noiembrie.

Luna	Temperatura aerului – medii lunare (°C)	Cantități lunare de precipitații (l/m ²)
Ianuarie	-0,9	34,7
Februarie	-2,0	28,1
Martie	5,8	40,2
Aprilie	11,7	34,7
Mai	16,0	30,8
Iunie	20,1	48,8
Iulie	21,1	80,6
August	21,8	12,4
Septembrie	18,9	23,4
Octombrie	9,2	16,6
Noiembrie	1,7	0,1
Decembrie	2,8	39,2

Tab. 1.1.1

Frecvența fenomenelor periculoase a fost redusă atât în sezonul cald cât și în cel rece. Din categoria fenomenelor periculoase s-au semnalat descărcări electrice, grindină, în sezonul cald și depuneri de chiciură în sezonul rece. Nu s-au semnalat pagube materiale.

Temperatura aerului (°C)			Precipitații (mm)		
2010					
media anuală	maxima	minima	suma anuală	maxima lunară	maxim pe 24h
10,5	35,5 24.08.2011	-14,9 31.01.2011	389,6	80,6 august 2011	16,0 25.07.2011
Valori statistice (normale, extreme absolute)					
9,5	38,2 15.08.2007	-29,5 28.01.1954	634,3	231,2 iunie 1974	66,6 04.07.1967

Tab. 1.1.2

1.1.3 Demografia

Conform rezultatelor parțiale ale recensământului efectuat în anul 2011, județul Sălaj are o populație stabilă de 217.895 de persoane, în scădere cu 30.120 față de anul 2002. Județul Sălaj are o suprafață de 3864,4 km², iar dacă raportăm numărul de locuitori stabili la suprafața județului, rezultă o densitate a populației de 56,38 locuitori/km².

Din populația totală a județului 83775 de persoane sunt stabilite în zona urbană, gradul de urbanizare demografică fiind de 38,44 %, iar 134.120 în zona rurală.

Structura populației după naționalitate este prezentată în tabelul de mai jos:

Naționalitate	Populație	Procent
Români	150.100	68,9
Maghiari	50.700	23,2
Romi	15.100	6,9
Slovaci	1100	0,5

Tab. 1.1.3

1.1.4 Organizarea administrativ teritorială

Din punct de vedere administrativ-teritorial, județul Sălaj este organizat astfel:

- 1 municipiu – Zalău, reședința de județ, cu o populație de 50.308 persoane
- 3 orașe – Șimleu Silvaniei (13.200 locuitori), Jibou (10.137 locuitori), Cehu Silvaniei (7.130 de locuitori).
- 57 comune
- 285 sate.

1.1.5 Resursele naturale

Resursele naturale sunt reprezentate de totalitatea resurselor valorificabile din mediul geografic și geologic. Acestea sunt resurse neregenerabile: minerale și combustibili fosili și regenerabile: apă, aer, sol, floră, faună sălbatică precum și cele inepuizabile: energia solară, eoliană, geotermală și a valurilor.

Resursele naturale neregenerabile de materii prime se găsesc localizate în următoarele zone:

- Cărbune brun – Cristolțel
- Lignit – Ip, Sărmășag
- Hidrocarburi – Șumal, Leșmir
- Șist cărbunos – Zimbor
- Ghips – Treznea, Mirșid
- Alabastru – Gălășeni, Stâna
- Diorit – Moigrad
- Gnaise - Marca
- Micașist –Marca, Măeriște
- Calcar – Cuciulat, Glod, Prodănești, Răstoci
- Argilă – Crasna, Cuciulat, Nușfalău, Zalău
- Nisipi caolinici –Jac, Var
- Nisip silicios – Jac, Creaca, Surduc, Var
- Nisip cuarțos – Var, Cliț
- Caolin – Ruginoasa
- Tuf vulcanic – Mirșid

- Agregate de râu – Benesat, Var, Rona, Almașu, Băbeni, Cuciulat, Glod, Gâlgău, Ileanda, Românași, Rus, Someș Odorhei, Surduc, Tihău.

Resursele naturale regenerabile sunt diversificate, dar limitate; unele materii prime regenerabile constituie adevărate bogății vitale pentru dezvoltarea economică și socială a societății omenești. Dintre acestea cele mai importante sunt: resursele de apă, sol, faună, floră și păduri.

Una dintre cele mai importante resurse regenerabile o constituie **apele**, atât cele de suprafață, cât și cele subterane, acestea asigurând alimentarea cu apă a populației și necesarul de apă tehnologică. Apele de suprafață sunt cuprinse, pe teritoriul județului, în două bazine hidrografice – BH Someș – Crasna și BH Crișuri.

Rețeaua hidrografică a județului Sălaj are o suprafață de 57,8 km², reprezentând 1,5% din suprafața județului și cuprinde, ca principalele ape curgătoare, râurile Someș, Crasna, Barcău, Almaș, Agrij și Sălaj. Aceștia li se adaugă o serie de mici lacuri naturale și artificiale, cel mai important dintre acestea fiind lacul Vârșolț.

Resursele de **ape termominerale** utilizate în scopuri terapeutice, valorificate la nivel de județ se prezintă astfel:

În anotimpul călduros foarte căutate de localnici sunt apele bicarbonatate, cu temperatura de 23-42 °C – Băile Boghiș și ape minerale balneoterapeutice, sulfatate și sulfuroase – Bizușa Băi, Jibou precum și în alte localități: Șimleu Silvaniei, Bobota, Meseșenii de Sus, Zalnoc.

Resursa de sol este tot atât de importantă ca și resursa de apă. Conform statisticilor efectuate la nivel de județ, o mare parte din suprafața județului are folosință agricolă, pe primul loc situându-se suprafețele arabile urmate de cele cu pășuni și livezi.

Flora și fauna La nivelul județului Sălaj ecosistemele naturale și seminaturale ocupă un procent semnificativ din suprafața totală. Acestea sunt în general ecosisteme de tip forestier și constituie habitatul natural pentru majoritatea speciilor de păsări și animale sălbatice care reprezintă fauna județului.

Fauna cinegetică este foarte bogată și este compusă din mistreți, cerbi carpatini, urși, iepuri, lupi, râși, fazani, etc.

1.1.6 Economia

Principalii indicatori economici situează județul Sălaj în prima jumătate a clasamentului național. În ceea ce privește agricultura, profilul dominant al județului este dat de producția mixtă, vegetală și animală, fapt vizibil și în modul de împărțire al suprafețelor agricole din județ: suprafețe aproximativ egale ocupate de terenul arabil, pe de o parte și de pășuni și fânețe destinate creșterii animalelor, pe de altă parte.

Principalele culturi vegetale sunt reprezentate de cereale (porumb, grâu, secară, ovăz), cartofi, floarea soarelui și legume. Relieful colinar și clima județului sunt favorabile pomiculturii și viticulturii; cele mai mari suprafețe o ocupă livezile de pruni, urmate de cele de meri, peri, cireși și vișini, în timp ce vița de vie pentru vin deține întâietatea în comparația cu producția de struguri de masă.

Creșterea animalelor este o parte importantă a agriculturii sălăjene prin suprafețele întinse de pășuni și fânețe, predominante fiind activitățile de creștere a suinelor, ovinelor, bovinelor și păsărilor. În ultimii ani, în acest domeniu, s-a înregistrat o creștere a investițiilor, în special din fonduri europene nerambursabile.

Industria județului Sălaj este concentrată în municipiul Zalău și în orașele Șimleu Silvaniei, Jibou și Cehu Silvaniei. Ramurile cele mai importante sunt: industria chimică (anvelope, obiecte sanitare din rășini sintetice), industria metalurgică

(conducători electrici din cupru), prelucrarea lemnului și industria textilă (acestea două fiind bine reprezentate și în zonele rurale), industria extractivă – în special pentru piatră de construcții, nisip și pietriș, în timp ce activitățile de extracție a lignitului s-au restrâns foarte mult.

Turismul nu este promovat suficient, deși componentele naturale peisagistice sunt armonios îmbinate (Poiana cu narcise, Grădina Zmeilor, etc), iar în zonă se găsesc importante vestigii istorice (părți ale *limes*-ului roman, castrul roman Porolissum) și chiar preistorice (peștera cu picturi rupestre de la Cuciulat). La acestea se adaugă obiectivele etnofolclorice (biserici de lemn, festivaluri folclorice și serbări câmpenești organizate anual), culturale și religioase (muzee, mănăstiri) sau de agrement (băi termale).